

ВОЈНИК ДЕЈАН ЛАЗАРЕВИЋ

ГАРДИСТА СА ЗЛАТНОМ

За све који воле и разумеју наш етно-звук, традиционално окупљање трубача на Златибору, а потом у Гучи, јесте изазов и мерило вредности, талента, надахнућа... До ласкавих признања стиже се дугим доказивањем и нимало случајно. Када неке то пође за руком зацело је посреди бисерни таленат. Зато је Дејан Лазаревић из Пожеге вредан и редак таленат будући да се тако млад окитио оноликим наградама.

Труба и трубачи, неодољиви звуци који подижу на ноге, убрзавају пулс, дозивају песму и призивају радост. Неодољиви звук, фантастичан ритам. Има ли човека са ових простора који се није бар једном препустио опојном заносу тог и таквог звука? Уз дубоко поштовање нашим оперским дивама, тенорима и баритонима, можемо мирне душе рећи како су трубачи наш најслушанији музички бренд, који је вртоглавом брзином обишао свет. Богатство тонова, раскошни колорит, снага инструмената и оригинално извођење уврстили су наше трубачке оркестре међу признате категорије, чија се музика изучава на високим светским школама и конзерваторијумима.

Реч је, свакако, о уметности која вреди и траје. Пробирљиви критичари је поред с наивним сликарством, што може само да годи и подиже вредност. Гуча је њен симбол, вага за тачно мерење, спектакл за памћење и прича за себе. Ми углавном конзумирамо њен "готов производ", а ретко се питамо како се до њега стиже, постаје име, опстаје у свету магичног звука? Зато је војник Дејан Лазаревић добар пример да се великим радом, љубављу и талентом могу докучити висине о којима многи маштају.

У ПОЧАСНОМ СТРОЈУ

Стасити, наочит момак из Пожеге, дете из честите куће, младић учтив и речит, постао је јесенас припадник чувене Гардијске бригаде. Дисциплинован, радан, са одличним оценама на обуци, заслужио је место у елитном строју који поздравља државнике, обезбеђује значајне објекте, оном коме се поверавају посебни задаци. Тамо се не стиже преко реда или преко везе.

Када је дошло време да се одужи отаџбини, за Дејана није било никакве недоумице. Цивилно служење, које су му зарад очувања музичке каријере предлагали неки другови, глатко је одбио. Тако је васпитан. Уосталом, његов отац Бранко је својевремено био примеран војник и поносно чува значку која о томе сведочи. На заклетви је свирао његов оркестар, а свечани чин се потом претворио у право весеље.

Од тада, вежбао је колико су му дужности дозвољавале, јер су обавезе у јединици честе и захтевне. Све их је обављао за високу оцену. О томе причају његове старешине, истичући Дејанове војничке и људске врлине. Старији водник Томислав

ОМ ТРУБОМ

НАГРАДЕ

Дејан је био седми основне када се први пут појавио на Златибору, где се сваке године окупљају млади таленти. Одмах је привукао пажњу стручњака.

На такмичењу младих трубача 1998. године у Гучи, састав у коме наступала освоја звање најбољег оркестра и прве трубе.

Сјајан успех постиже 2003. године на Сабору у Гучи. Освоја награду публике "Златна труба". Свирао је "Где си душо..." и коло "Враголанка". У Бањалуци га проглашавају за победника тамошњег традиционалног музичког сабора.

Наредне сезоне на Златибору стручни жири га проглашава за најбољег трубача, а у Гучи освоја титулу вицешампиона и специјалну награду за најбоље одсвирано коло. Потом у Бањалуци његов оркестар освоја прво место.

Прошла година је била незаборавна. На препуном стадиону, уз фантастичну подршку публике и неописиве овације, Дејан претаче у јаву сан многих музичара и постаје прва труба Драгачева! На Златибору опет звездани тренуци: најбољи трубач изводи најбољу песму!

ко, како и када ради. Нема импровизације, лаких проба и тешких недоумица. Вежбају неколико пута недељно, а индивидуално сваки дан. Озбиљан посао од кога се може живети.

Пут од радозналост дечака који је меркао једну очеву трубу до познатог и признатог трубача, једног од најбољих код нас, био је узбудљив. На њему се налазила само једна раскрсница са правцима: музика и кошарка. Талентовано крило "Слоге" обећавало је успешну каријеру, али превагнуо је неодољиви звук трубе. Привукла га је, каже, магија инструмента златне боје, звук који једном кад уђе у крвоток заувек остаје. Почео је да вежба код чика Миће Петровића, познатог трубача и педагога, који је окупио десет даровитих дечака и трасирао им пут успеха. Дејан је био најупорнији. Без музичког образовања, тотални слухиста, како за себе каже. Доцније је схватио да му је поред рада и талента неопходно знање, па је похађао часове код наших угледних професора.

После великог губитка и одласка у легенду свог музичког узора, осмелио се да формира властити оркестар, а због великог поштовања према учитељу задржао је његово име. И ако чика Мића скривен негде међу облацима слуша препознатљиве звуке родног краја и популарну "двојку" у извођењу свог наследника, сигурно је поносан.

У озбиљне музичке воде Дејан је упловио после завршетка електротехничке школе. Гостовања у земљи и иностранству постала су део живота, али живео је за чувени Сабор трубача у Гучи, оцену жирија и публике, који непогрешиво вреднују и поштено пресуђују. Неколико година носилац је најласкавијег признања "Златна труба". Његов оркестар је тражен и популаран. Ономад су напунили спортску халу у Инсбруку. Дошао наш свет из Аустрије и Немачке, а и домаћини су тражили карту више. Ношени звуцима трубе сви су пали у неописив музички транс.

Дејановој машти и амбицијама краја нема. А све с жељом да се музичко стваралаштво Србије далеко чује. Не би нас изненадило да трубе његовог оркестра загрме на Куби или на Копакабама. Ух, како би Кариоке подржале тај ритам... ■

Бранко КОПУНОВИЋ
Снимио Горан СТАНКОВИЋ

Леовац каже да је реч о изузетном младом човеку, добром другу веројатног духа и вазда поштене намере.

Водник Ненад Мијатовић додаје како ће им недостајати када у јуну скине гардијску униформу, која му стоји "као саливена". Ускоро ће се појавити диск његовог оркестра, који носи име Дејановог покојног учитеља Миће Петровића. На њему ће бити 14 композиција, песама, кола, обрада познатих дела...

ЧАРОЛИЈА ИНСТРУМЕНТА

Дејан има свој трубачки оркестар. Тако млад, а шеф! Нимало случајно. По редоследу ствари и неизбежној хијерархији, његова је прва и последња. Он је најмлађи, а старији га слушају. Чак и његов рођени отац, који свира соло трубу. Да би оркестар био успешан, а Дејанов је овенчан славом и многим признањима, тачно се зна шта

САСТАВ

Део великог успеха Дејан дугује свом оркестру, за који каже да је спој младости и искуства. У саставу наступају: Бранко Лазаревић, соло труба, Дејан Пејић, исти инструмент, тенор хорну свирају Миленко Стојић, Добривоје Радовановић и Дарко Стојић. Бас хорна је у рукама Радоја Шмакића, у добош удара Зоран Стојић, а у бубањ Мишо Милчановић.

